

ledes let kunde komme til, maaskee alene, fordi nogle Medlemmer havde en særegen Interesse just for denne Green af Kunsten, at give en uforholdsmæssig Understøttelse paa een Side, imedens man nægtede andre Sider deraf en Understøttelse, hvortil de kunne være ligesaa berettigede. Idet man altsaa her fastholdt, at det af disse Grunde altid var misligt at bringe en saadan Sag til Drøftelse i Rigsdagen, hvor den meget vanskeligt kunde finde en grundig og retfærdig Afgjørelse, medens man paa den anden Side dog maatte erkjende, at det kunde være passende, naar udmærkede Mænd belønnes paa en saadan Maade, er man kommen til det Resultat, at den eneste Maade, hvorpaa man kunde sikke sig en retfærdig Afgjørelse af saadanne Spørgsmaal, vilde være den, at man viste dem tilbage, naar de kom fra enkelte Medlemmer, men derimod tog dem under Forhandling i det Tilfælde, at de fremkom fra den Autoritet, som alene kan overse Sagen og afveie de forskjellige Krav imod hinanden, og denne Autoritet, som staaer ligeoverfor Rigsdagen med dette Hverv, det er Cultusministeriet. Jeg troer derfor at kunne sige, at dersom dette Forslag var fremkommet fra Cultusministeren under Forhandlingerne til Finansloven, da vilde der i Udvalget ikke været reist nogen Banskfelijkheid derimod. Banskfelijkheid er opstaaet derved, at Forslaget er blevet fremsat af enkelte Medlemmer. Nu har det imidlertid under Forhandlingerne idag vist sig, at den ærede Cultusminister ikke alene har understøttet Forslaget, men at han endogsaa, efter at dette var frafaldet af den oprindelige Forslagsstiller, har optaget det. Naar en Minister optager et Forslag, da mener jeg, at dette ikke kan have anden Betydning end den, at han i enhver Henseende paatager sig Ansvar for det, som han vilde have, dersom det var fremkommet oprindeligt fra ham selv, og jeg seer derfor ikke rettere, end at den ærede Minister nu ved at optage Forslaget har gjort det Samme, som Udvalget har forlangt, for at nogen saadan Understøttelse skulde bevilges, nemlig, at Ministeren fremsatte Forslag dertil i Finansloven. — Af de øvrige Punkter, som her have været under Forhandling, skal jeg kun kortelig omtale det under Nr. 29 og det

under Nr. 31. Hvad den til Reifestipendier opførte Sum 500 Rbd. angaaer, da maa jeg indrømme, at jeg i min Motivering af Forslaget har begaaet en Feil, idet det nemlig stod for mig, som om der virkelig var forlangt en Forhøielse af 1000 Rbd. imod hvad der blev bevilget i Budgettet iffor. Den ærede Cultusminister har gjort opmærksom paa, at Forhøielsen kun er 500 Rbd., og det har jeg ligeledes befundet rigtigt, ved at eftersee Finansloven fra iffor; det maa altsaa være mig, som har misforstaaet Udvalgets Hensigt, idet det har været Udvalgets Mening, at man overhovedet skulde blive staaende ved samme Bevilling til Reifestipendier, som man indrømmede iffor. Jeg feiler forøvrigt vistnok ikke i at antage, at det dog har været Udvalgets Mening, at en vis Sum til Reifestipendier til Industriesudstillingen i England maatte kunne bibeholdes. Hvad angaaer Punktet under Nr. 31, da har Udvalget ikke antaget, at det vilde være tilraadeligt at opføre disse 500 Rbd. alene for Academiet for de skønne Kunster. Dette Academie har ikke nogen saadan anden Stilling end andre lignende Instituter, at der synes at være Grund til at opstille det som en særegen Stiftelse med sit aldeles særskilte Budget; uagtet det vel har egne Indtægter, vedligeholdes det dog væsentligt af Staten og staaer umiddelbart under Cultusministeriet, og synes i det Hele at være saaledes forbundet med de øvrige Instituter under dette Ministerium, at der ikke kan skønnes at være nogen tilstrækkelig Grund til at holde en Deel af disses Bygningsudgifter udenfor den almindelige Conto. Af disse Grunde troer jeg, at Thinget vil staae sig bedst ved at fastholde den af Udvalget foreslaaede Indstilling.

Mæ: Jeg skal erkjende, at det vistnok i saadanne Spørgsmaal som dem, hvorom her er Tale, er det Dnskelige og Rette, at den vedkommende Minister, her Undervisningsministeren, selv tager Initiativet i Sagen; men jeg kan dog ikke paa den anden Side erkjende, at, naar et saadant Initiativ, hverken directe eller indirecte er fremkommet, der da ikke skulde være Anledning for Rigsdagen til selv at tage det Ansvar paa sig, som dermed er forbundet, og jeg troer derfor, at vedkommende Forslags-